

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

GRINCH PIPPLIN

a adventní povídání

PIPPLIN A NEDOŘEČENÉ

V Mistlepeaku se blížil konec roku a v ulicích bylo zvláštní ticho. Ne prázdné, ale přemýšlivé. Pipplin seděl doma u stolu a díval se z okna na světýlka, která už nikdo neopravoval ani nepřidával. Najednou si vzpomněl na Elwina. Na to, jak se pohádali kvůli maličkosti, kterou by dnes sotva dokázal pojmenovat. Vzpomněl si i na Lirii, které tehdy řekl něco zbytečně ostrého, jen proto, že měl špatný den. „Už je skoro konec roku," zamumlal si. „Teď už nemá cenu se k tomu vracet." Ale ta slova ho neuklidnila. Spíš ho tlačila ještě víc.

Čím déle o tom přemýšlel, tím jasněji cítil, že některé věci zůstaly nedořečené ne proto, že by nebyly důležité, ale proto, že se jím vyhnul. Oblékl si kabát a bez velkého plánování vyšel ven. Nejprve zamířil k Elwinovu domku. Stál chvíli před dveřmi a váhal. Mohl se otočit. Mohl si říct, že to počká na příští rok. Nakonec ale zaklepal. Když Elwin otevřel, Pipplin ze sebe nesouvisle vypravil: „Já... chtěl jsem říct, že mě to mrzí. Neměl jsem se tak chovat." Chvilí bylo ticho. Pak Elwin odpověděl: „Taky jsem o tom přemýšlel. Jsem rád, že jsi řekl." Nebylo potřeba říkat víc.

Ten večer se Pipplin zastavil u Lirie. Když řekla slova, jen řekl pravdu. „Tenkrát jsem tě nechtěl jít." Lirie se usmála. „Stačilo to říct." Pipplin se uklidnil. Když se Pipplin vracel domů,

měl pocit, jako by se mu ulevilo v hrudi. Uvědomil si, že konec roku není o uzavřených dveřích, ale o šanci je znovu otevřít. A že říct promiň má smysl vždycky — i tehdy, když si člověk myslí, že už je pozdě. Ten večer usínal úplně vyrovnaný.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Proč Pipplin nejdřív váhal, jestli má za Elwinem a Lirii jít?
2. Co Pipplin cítil, když měl některá slova pořád jen v sobě a neřekl je nahlas?
3. Jak se změnila situace, když Pipplin řekl „promiň“?
4. Proč podle tebe někdy odkládáme důležitá slova až „na jindy“?
5. Myslíš si, že je někdy pozdě říct promiň? Proč ano, nebo proč ne?

PIPLIN A NEDOŘEČENÉ

V Mistlepeaku se blížil konec roku a v ulicích bylo zvláštní ticho. Ne prázdné, ale přemýšlivé. Pipplin seděl doma u stolu a díval se z okna na světýlka, která už nikdo neopravoval ani nepřidával. Najednou si vzpomněl na Elwina. Na to, jak se pohádali kvůli maličkosti, kterou by dnes sotva dokázal pojmenovat. Vzpomněl si i na Lirii, které tehdy řekl něco zbytečně ostrého, jen proto, že měl špatný den. „Už je skoro konec roku,“ zamumlal si. „Ted’ už nemá cenu se k tomu vracet.“ Ale ta slova ho neuklidnila. Spíš ho tlačila ještě víc.

Čím déle o tom přemýšlel, tím jasněji cítil, že některé věci zůstaly nedořečené ne proto, že by nebyly důležité, ale proto, že se jim vyhnul. Oblékl si kabát a bez velkého plánování vyšel ven. Nejprve zamířil k Elwinovu domku. Stál chvíli před dveřmi a váhal. Mohl se otočit. Mohl si říct, že to počká na příští rok. Nakonec ale zaklepal. Když Elwin otevřel, Pipplin ze sebe nesouvisle vypravil: „Já... chtěl jsem říct, že mě to mrzí. Neměl jsem se tak chovat.“ Chvíli bylo ticho. Pak Elwin tiše odpověděl: „Taky jsem o tom přemýšlel. Jsem rád, že jsi přišel.“ Nebylo potřeba říkat víc.

Ještě ten večer se Pipplin zastavil u Lirie. Nehledal správná slova, jen řekl pravdu. „Tenkrát jsem tě odstrčil. Neměl jsem pravdu.“ Lirie se usmála. „Stačilo to říct,“ odpověděla klidně. Když se Pipplin vracel domů,

měl pocit, jako by se mu ulevilo v hrudi. Uvědomil si, že konec roku není o uzavřených dveřích, ale o šanci je znovu otevřít. A že říct promiň má smysl vždycky — i tehdy, když si člověk myslí, že už je pozdě. Ten večer usínal úplně vyrovnaný.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

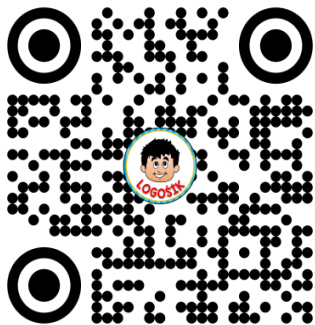
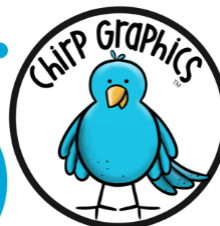
1. Proč Pipplin nejdřív váhal, jestli má za Elwinem a Lirii jít?
2. Co Pipplin cítil, když měl některá slova pořád jen v sobě a neřekl je nahlas?
3. Jak se změnila situace, když Pipplin řekl „promiň“?
4. Proč podle tebe někdy odkládáme důležitá slova až „na jindy“?
5. Myslíš si, že je někdy pozdě říct promiň? Proč ano, nebo proč ne?

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.